

EURÓPAI PARLAMENT

2009 - 2014

Plenárisülés-dokumentum

9.3.2010

B7-0151/2010 }
B7-0153/2010 }
B7-0160/2010 } RC1

KÖZÖS ÁLLÁSFOGLALÁSRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY

az eljárási szabályzat 110. cikkének (4) bekezdése alapján

a következő képviselőcsoportok állásfoglalási indítványai helyébe lép:

S&D (B7-0151/2010)

PPE (B7-0153/2010)

ALDE (B7-0160/2010)

az „EU 2020” stratégiáról

Joseph Daul, Corien Wortmann-Kool

a PPE képviselőcsoportja nevében

Martin Schulz, Stephen Hughes

az S&D képviselőcsoportja nevében

Guy Verhofstadt, Lena Ek, Sylvie Goulard

az ALDE képviselőcsoportja nevében

RC\808238HU.doc

PE433.013v01-00}
PE433.015v01-00}
PE433.022v01-00} RC1

HU

Egyesülve a sokféleségben

HU

Az Európai Parlament állásfoglalása az „EU 2020” stratégiáról

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Tanács 2010. február 11-i nem hivatalos ülésére,
- tekintettel a Bizottság által az „Európa 2020” stratégiáról indított nyilvános konzultációra, és annak kimenetelére (SEC(2010)116),
- tekintettel a Bizottság lisszaboni stratégiára vonatkozó értékelésére (SEC (2010) 114),
- tekintettel „A növekedést és foglalkoztatást célzó európai stratégia végrehajtásának hét lépése” című, az Európai Tanács által készített dokumentumra,
- tekintettel eljárási szabályzata 110. cikkének (4) bekezdésére,

A. mivel az „EU 2020” stratégiának a gazdasági növekedést és a munkahelyteremtést kell szolgálnia, hiszen a GDP 4%-os csökkenése, az ipari termelés visszaesése és a több mint 23 millió nőt és férfit érintő munkanélküliség társadalmi és gazdasági katasztrófa;

B. mivel a lisszaboni stratégia a gyenge irányítási szerkezet, az elszámoltathatóság hiánya, a túl sok megvalósítandó feladatot megjelölő, igen bonyolult célkitűzés, a túlzottan nagyratörő célok, továbbá az egyértelműség, a célirányosság és az átláthatóság hiánya következtében alulteljesített, és ezért üdvözli az „EU 2020” stratégiáról szóló bizottsági javaslatot, annak célkitűzéseit és keretét;

Általános észrevételek

1. úgy véli, hogy az „EU 2020” stratégiának a nemzeti és európai eszközök mozgósítása és koordinálása révén hatékony választ kell adnia a gazdasági és pénzügyi válságra, valamint új célokat és európai szintű koherenciát kell biztosítania az uniós fellendülési folyamatnak;
2. mivel túl sok fontos európai cél nem valósult meg a lisszaboni stratégia keretében, üdvözli az Európai Tanács azon határozatát, mely szerint kevesebb, de jobban meghatározható, realiztikusabb és számszerűsíthetőbb célt kell kitűzni;

Szociális piacgazdaság

3. úgy véli, hogy a nők és férfiak fenntartható, teljes és minőségi foglalkoztatottsága fontos uniós célkitűzés, amely csak akkor valósulhat meg, ha az uniós intézmények és a tagállamok végrehajtják a szükséges reformokat;
4. felhívja a figyelmet arra, hogy a válsággal kapcsolatos vitákban a munkanélküliség mint alapvető kérdés vetődik fel; úgy véli, hogy a magas és növekvő munkanélküliség eredményes kezelése érdekében az EU-nak nagyratörő szociális menetrendet kell kidolgoznia, amelyet a hosszabb és egészségesebb élet elősegítésére, a szegénység és a társadalmi kirekesztés elleni küzdelemre, a munka és a személyes feladatok összeegyeztetésére, a korai iskolaelhagyás felszámolására, az egész életen át tartó tanulásra, a hátrányos megkülönböztetés elleni

fellépésre és a nemek közötti egyenlőség megteremtésére és általános érvényesítésére, valamint a munkavállalói jogok megerősítésére és a munkakörülmények javítására kell építeni; sürgeti a tagállamokat, hogy a munkanélküliséget a fiatalok számára létrehozott több képzési lehetőség és gyakornoki állás segítségével szorítsák vissza, egyszersmind védelmet nyújtva számukra a tisztességtelen munkahelyi gyakorlatokkal szemben;

5. hangsúlyozza, hogy a magas és növekvő munkanélküliség kezelése érdekében az EU-nak nagyratörő szociális menetrendet, többek között a nemek közötti egyenlőség általános érvényesítésére vonatkozó stratégiát és integrációs politikát kell megvalósítania;
6. úgy véli, hogy az Uniónak a társadalombiztosítási rendszerek átszervezése és a munkaadók számára nagyobb rugalmasságot lehetővé tevő – rövid távon megfelelő összegű munkanélküli segílyt nyújtó és az újrafoglalkoztatást támogató – rendszereken keresztül befogadó és kompetitív munkaerőpiacot kell kialakítania;
7. felhívja az EU-t, hogy a polgárok szabad mozgását minden értelemben segítse elő, legyen szó munkavállalókról, magasan képzett személyekről, üzletemberekről, kutatókról, diákokról vagy nyugdíjasokról;
8. sürgeti az EU-t, hogy tárja fel a tudás migrációjának előmozdítását, az európai agyelszívás megelőzését és a kiválóság előmozdítását, valamint a vezető egyetemek nemzetközi szintű hálózatának kiépítését szolgáló európai programok létrehozásának lehetőségeit; úgy véli, ehhez hozzá fog járulni az ötödik szabadságjog, a „tudás szabadságának” létrehozása;
9. csalódottságának ad hangot amiatt, hogy az „EU 2020” stratégiára irányuló eredeti javaslatok nem is említik a mezőgazdaságot, annak ellenére, hogy a mezőgazdaság jelentősen hozzájárulhatna a főbb kihívásoknak való megfeleléshez; meggyőződése, hogy a megfelelő keretszabályozással és költségvetési forrásokkal a mezőgazdaság és az erdőgazdálkodás fontos szerepet játszhat a gazdasági fellendülés és az éghajlatváltozási célkitűzések elérésének biztosítását célzó átfogó európai stratégiában, miközben hozzájárulhat az uniós és globális élelmiszer-biztonsághoz, a növekedéshez és a foglalkoztatottsághoz;

Erős európai kormányzás az „EU 2020” stratégia sikere érdekében

10. úgy véli, hogy egy igazságos, fenntartható és gyarapodó Európa felépítéséhez az „EU 2020” stratégiának nagyratörő, koherensebb és célirányos megközelítéssel kell a gazdasági válsághoz közelítenie, és a fenntartható fejlődési stratégiához valamint a Stabilitási és Növekedési Paktumhoz hasonló, egymással átfedésben levő stratégiákat össze kell hangolnia;
11. úgy véli, hogy a lisszaboni stratégia amiatt fulladt kudarcba, hogy a tagállamok elkötelezettség és a saját felelősség hiányában nem valósították meg a közösen kitűzött fellépéseket, továbbá hiányoztak a hatékony uniós szintű ösztönzők és a kötelező erejű uniós jogi aktusok;
12. sürgeti az Európai Tanácsot, hogy a gazdaságpolitika területén hagyjon fel a legjobb gyakorlatok cseréjén és a tagállamok egymásra gyakorolt nyomásán alapuló, nyílt koordinációs módszerrel; ösztönzi az Európai Bizottságot, hogy a Lisszaboni Szerződés összes vonatkozó cikkét (121.,122.,136.,172.,173. és 194.) használja fel a tagállamok gazdasági reformjainak és cselekvési terveinek összehangolásához;

13. hangsúlyozza, hogy a belső piac teljes kiépítése érdekében a Bizottságnak pontosan fel kell sorolnia az akadályokat, és javaslatot kell tennie a legfontosabb akadályok felszámolására irányuló fellépésre;
14. kéri a Bizottságot, hogy a szubszidiaritás elvének tiszteletben tartása mellett tegyen javaslatot az „EU 2020” stratégiát végre nem hajtó tagállamok elleni szankciókat, illetve az azt végrehajtó tagállamok jutalmazását lehetővé tévő új jogi eszközökre, például rendeletek és irányelvek formájában ;
15. emlékeztet arra, hogy mind a Bizottság, mind a Tanács kiemelte a Parlament által az „EU 2020” stratégiában betöltendő kulcsfontosságú szerepet, és hogy ezért tiszteletben kellene tartaniuk a Parlament előjogait, és az Európai Tanács határozatait megelőzően be kellene nyújtaniuk a Parlamenthez az éves szakpolitikai ajánlásokat; sürgeti a Tanácsot és a Bizottságot, hogy ismerje el a Parlament alapvető szerepét az „EU 2020” stratégia végrehajtásában; úgy véli, hogy intézményközi megállapodást kell megfogalmazni, amelynek tartalmaznia kell a Tanács arra irányuló kötelezettségvállalását, hogy a Parlamenttel való formális konzultáció nélkül az elkövetkező években nem hagy jóvá e stratégiát érintő változtatásokat;
16. hangsúlyozza, hogy fokozottabb együttműködésre van szükség a nemzeti parlamentekkel és a civil társadalommal; úgy véli, hogy minél több szereplő van bevonva, annál nagyobb lesz a nyomás a nemzeti kormányokon, hogy teljesítsenek;
17. úgy véli, hogy a tagállamoknak – a Bizottsággal szoros együttműködésben – nemzeti cselekvési terveket kellene kidolgozniuk, melyek maximum- és minimumértékeket határoznak meg gazdaságaik bizonyos makrogazdasági mutatói vonatkozásában;
18. megjegyzi, hogy az Európai Számvevőszék elmarasztalta az uniós költségvetésnek a Bizottság és a tagállamok általi végrehajtását; úgy véli, hogy mivel az európai költségvetés 80%-át maguk a tagállamok kezelik, a Bizottságnak nagyobb nyomást kellene gyakorolnia rájuk annak érdekében, hogy e forrásokat felelősségteljesebb módon, szabályszerűen kezeljék, és pénzbüntetést kellene kilátásba helyeznie az együttműködést elutasító tagállamok esetében;
19. úgy véli, hogy a tagállamoknak be kellene számolniuk arról, hogyan használták fel az európai forrásokat az „EU 2020” stratégiában rögzített különböző célok elérése érdekében, és az uniós finanszírozásról az eredmények és az „EU 2020” stratégia céljainak való megfelelés függvényében kellene dönteni;

Az euró erejének védelme a pénzügyi felügyelet megerősítése révén

20. hangsúlyozza, hogy a költségvetés konszolidációját és a gazdaságpolitikát szorosan össze kell hangolni a nagyobb ütemű növekedés, a több munkahely létrehozása és az euró jövőbeli stabilitásának biztosítása érdekében; úgy véli, a tagállamoknak meg kell felelniük az Európai Stabilitási és Növekedési Paktum (SNP) kritériumainak, ugyanakkor egyensúlyt kell találniuk a nemzeti költségvetési hiány csökkentése, valamint a beruházások és a szociális szükségletek kielégítése között;

21. az euróövezethez tartozó több tagállamnak nem sikerült eleget tenni az SNP feltételeinek, és

véleménye szerint ez azt mutatja, hogy szorosabb gazdasági koordinációra van szükség az euróövezet országai között; úgy véli, hogy az euróövezet problémáit európai megoldásokkal kell kezelni, és sajnálja, hogy nincsenek olyan mechanizmusok, amelyek kifejezetten az euró stabilitásának megőrzését célozzák;

22. megállapítja, hogy a gazdasági nehézségekkel küzdő országok elleni spekulatív támadások csak tovább mélyítik a gazdasági problémákat, és rendkívül drágává teszik ezen országok számára a hitelfelvételt;
23. hangsúlyozza egy európai felügyeleti hatóság létrehozásának szükségességét a mikro- és makroprudenciális felügyelet hatékony nyomon követésének biztosítása és ezáltal az esetleges válsághelyzetek megelőzése érdekében; rámutat, hogy gondoskodni kell egy hatékony európai bankrendszerrel, amely képes a reálgazdaságot finanszírozni, és biztosítani azt, hogy Európa továbbra is a világ egyik vezető pénzügyi központja és gazdasága maradjon; kiemeli, hogy a felügyelet nem maradhat pusztán nemzeti kérdés, mivel a piac nemzetközi, és a pénzügyi eszközök határokon átnyúló módon működnek;

Az európai belső piacban rejlő lehetőségek kiaknázása

24. megállapítja, hogy az egységes piac nagyban hozzájárul Európa gyarapodásához, és üdvözli a Mario Montinak adott arra irányuló felkérést, hogy terjesszen elő új, kiegyensúlyozott elképzeléseket az egységes európai piac újraindítására; úgy véli, hogy mivel a belső piac az „EU 2020” stratégia egyik kulcsterülete, a Tanácsnak és a Bizottságnak javaslatokat kell tennie a belső piac teljes kiépítésére;
25. megjegyzi, hogy egyes kormányok protekcionista gazdaságpolitikát folytatnak, amellyel 50 évnyi, gazdasági integrációra és szolidaritásra irányuló munkát áshatnak alá;
26. emlékezteti a tagállamokat, hogy lehetőségük van alkalmazni a megerősített együttműködés módszerét az olyan területeken, ahol eddig nem tudtak megállapodásra jutni;
27. úgy ítéli meg, hogy a belső energiapiac teljes kiépítése kulcsfontosságú a gazdasági növekedés, valamint a megújuló energiák integrációja és az ellátásbiztonság biztosítása szempontjából; úgy ítéli meg, hogy a fenntartható, alacsony szén-dioxid-kibocsátású energiaforrásoknak az EU összes energiafelhasználásának jelentős részét kell képezniük;
28. úgy véli, a Bizottságnak ki kell dolgoznia az alkalmazás kezdetére vonatkozó záradékot, amely biztosítaná, hogy az uniós belső piaci szabályok automatikusan hatályba lépjenek egy bizonyos időpontban akkor is, ha a tagállamok azokat nem ültették át időben;
29. úgy véli, hogy az Uniónak exportlehetőségei kiaknázása révén ki kellene használnia a fenntartható gazdasági és környezetbarát közlekedési technológiák terén betöltött vezető szerepét; úgy véli, hogy ez egyúttal mérsékelné az erőforrásoktól való függőséget, és megkönnyítené az éghajlatváltozással kapcsolatos, szükséges “20-20-20%-os” célok teljesítését; ugyanakkor hangsúlyozza, hogy ehhez az Unió gazdaságát elegendő mennyiségű korszerű nyersanyaggal kell ellátni;

A kkv-k és a foglalkoztatás előmozdítása

30. úgy véli, a Bizottságnak nagyobb hangsúlyt kellett volna helyeznie a kis- és

középvállalkozások ösztönzésére és támogatására, mivel a legtöbb munkahelyet ez az ágazat biztosítja, és az itt látható innovációs és technológiai fejlődés központi szerepet játszik a gazdaságélénkítésben; úgy véli, több javaslatra van szükség a bürokrácia csökkentésére és az innovatív elképzelések támogatására; szükséges lenne például a nemzeti jogban a célzott hatásvizsgálatok (ún. „kkv-tesztek”) alkalmazásának bevezetése;

31. hangsúlyozza, hogy az európai kisvállalkozói intézkedéscsomag tekinthető ugyan első lépésnek e téren, de ezt további, nagyratörőbb intézkedéseknek kell követniük; megítélése szerint elsőbbségben kellene részesíteni a kkv-barát jogszabályok kidolgozását, amelyek ösztönzik a vállalkozásindítást és könnyebb hozzáférést biztosítanak a finanszírozáshoz;
32. hangsúlyozza, hogy az „Európa 2020” stratégia sikere érdekében nemcsak a kkv-k ösztönzésére és a kereskedelmi és szolgáltatási ágazatban folyó munkahelyteremtésre kellene összpontosítani, hanem az ipari és a mezőgazdasági ágazatokra is, hiszen ezek is nélkülözhetetlenek jövőbeli gazdaságunk számára;
33. úgy ítéli meg, hogy Európa népességének elöregedése szükségessé teszi az egész életen át tartó tanulásra irányuló politikákat és a nyugdíjkorhatár rugalmasabbá tételét (ha az alkalmazottak maguk igénylik ezt), elegendő számú aktív munkavállaló munkaerőpiacon tartása és társadalmi integrációjuk megerősítése érdekében; véleménye szerint gyakran figyelmen kívül hagyják az idősebbek és a fogyatékkal élők munkavállalási potenciálját, ezért olyan javaslatokat vár, melyek e potenciál megerősítését célozzák; továbbá sürgeti a Bizottságot, hogy dolgozzon ki stratégiát a fiatalok munkanélküliségének felszámolására;

A XXI. század prioritásként az intelligens, befogadó és fenntartható fejlődést tükröző költségvetés

34. úgy véli, hogy a jelenlegi költségvetés nem fedezi kellőképpen a XXI. század kihívásainak való megfeleléshez szükséges pénzügyi igényeket; sürgeti a Bizottságot, hogy terjesszen elő bátor javaslatot arra, hogyan lehetne sikerre vinni az „EU 2020” stratégiát;
35. sürgeti a Bizottságot, hogy az új stratégiában mind az uniós, mind a nemzeti költségvetések tekintetében tartsa fenn azt a lisszaboni célkitűzést, amely a kutatás-fejlesztésre a GDP 3%-ának elkülönítését célozza meg; kéri a Bizottságot, hogy terjesszen elő javaslatot arra, hogy a meglévő struktúrák integrálása, a bürokrácia leépítése, továbbá az állami és a magánszektorban egy kutatás- és innovációbarátabb befektetési környezet kialakítása révén hogyan lehetne hatékonyabbá tenni az európai kutatást; úgy véli, hogy egy működőképes tudásháromszög kiépítéséhez fejleszteni kell az oktatást, strukturáltabbá és hatékonyabbá kell tenni az innovációs rendszereket, ugyanakkor támogatni kell a legfontosabb alaptermotechnológiákat; felszólítja a tagállamokat, hogy használják ki jobban a kohéziós politika keretében biztosított alapok és a K+F-et finanszírozó alapok közötti esetleges szinergiát;
36. úgy véli, hogy meg kell erősíteni az Európai Beruházási Bank és az Európai Újjáépítési és Fejlesztési Bank szerepét az infrastrukturális befektetések, a zöld technológiák, az innováció és a kkv-k támogatása terén;
37. hangsúlyozza, hogy az innováció a magasabb színvonalú oktatással kezdődik, ezért sürgeti a Bizottságot, hogy ösztönözze új partnerségek létrejöttét az üzleti és tudományos szféra, valamint az egyetemi kutatás között;

38. szorgalmazza az Unió jövőbeli innovációs politikájának átfogó megközelítését; úgy véli, hogy a legfontosabb alaptechnológiákat megfelelő finanszírozásban kell részesíteni, hogy Európa e területeken vezető szerepet játszhasson;
39. emlékeztet arra, hogy a gazdasági, társadalmi és területi kohézió az európai projekt sarokkövét képezi, amelynek stabilitását a gazdasági válság súlyosan veszélyezteti; úgy véli, hogy az „EU 2020” stratégia történelmi lehetőséget kínál az európai kohézió megőrzésére és megerősítésére, amely főleg egy átlátható, egyszerűsített, intelligens és az újranevezítésre tett kísérletektől mentes politika, a transzeurópai hálózatokra vonatkozó hosszú távú, fenntartható pénzügyi terv, valamint az IKT-eszközökhöz és a szélessávú internethez való szabad és egyenlő hozzáférés biztosítása révén érhető el, mely utóbbi lehetővé teszi az emberek – különösen a fiatalok – számára a korszerű technológia könnyű, ugyanakkor önkritikus használatát;
40. úgy véli, hogy az iparpolitika jelentősen megkönnyítheti a fenntartható gazdaságba való átmenetet; úgy ítéli meg, hogy az EU-nak támogatnia kell az innovációt a környezetkímélő termelési módok kifejlesztése érdekében, és – szükség esetén – lehetővé kell tennie az európai ipar – globális piacok viszonylatában történő – „zölddé tételének” átmeneti ellensúlyozását;
41. úgy véli, hogy az EU-nak fontos uniós gazdasági projekteket kell indítania, mint amilyen például a ténylegesen európai energiahálózat kiépítése, a Galileo-projekt véghezvitele, a környezetbarát technológiák használatának széles körű elterjesztése, ideértve az uniós épületállomány szisztematikus renoválását, az e-egészséget, valamint az IKT-infrastruktúra fejlesztését és modernizálását;
42. kiemeli, hogy ezt az állásfoglalást első lépésnek tekinti, és a júniusi csúcsra részletesebb állásfoglalást készít a nehézségekről, problémákról és a mintaprojektekről;
43. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást az Európai Tanácsnak és az Európai Bizottságnak.